

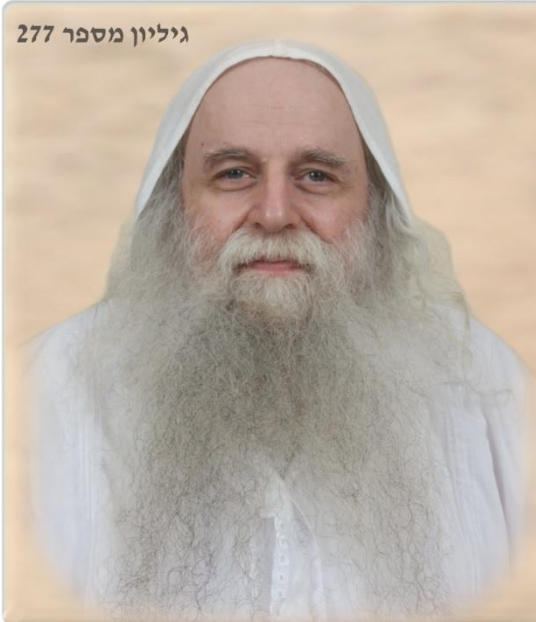

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת וישב תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ומתכונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת וישב תשפ"ו – התעמקות במכירת יוסף

אומרים על רבנו הבעל שם טוב הקדוש שאחיהו השילוני היה הרבי שלו, אבל שזכה גם לקבל ממשיח צדקנו בעצמו. זה מובא ב'שבחי הבעל שם טוב', בסיפור שמה על הגזירה שהיתה על ביטול הגמרא.

בכל אופן, הוא לא מנע ממנו, למה? הרי אבא לא מתקנא בבנו, רבי לא מתקנא בתלמידו, בחסידו. כל המהות של רבי, של רב, של רבי בוודאי, זה להציל את עם ישראל, להציל את החסידים, להציל כל אחד, כל מה שאפשר להציל.

אז היתה כנראה גזירה, ובשביל זה המלאך לא יכול לעשות מה שהוא רוצה, למרות שהוא רבי, אבל הוא מבוטל כלפי שמים, כמו שיצחק אבינו ידע על זה שיוסף חי וראה את הבן שלו בוכה והיה מצטער גם הוא ובוכה, אבל הוא לא היה יכול לגלות לו כי היה חרם על זה משמים.

אז לפעמים יש גם דברים שהצדיקים יודעים ולא יכולים למנוע. יש על זה הרבה סיפורים גם אצל רבנו הבעל שם טוב, ששמע כרוז שאומר שהחולה נגזר עליו מיתה והוא כבר ידע שהוא ימות ואין מה לעשות, אז הוא יצא מהעיר, ואז אמרו 'מה, איך הוא עזב אותנו?' ואז בא איזה רופא ומשח לו איזו משחה נגד כינים, והמשחה הרגה אותו. אז הבעל שם טוב חזר, ואמרו לו 'למה לא טיפלת בו?' אז הוא אמר שהוא שמע כרוז שזהו אין מה לעשות. הבעל שם טוב היה מקפיד בדברים האלה. ואנחנו הקטנים בדור הזה מה עושים? זה מתקשר לנושא השני שקפץ לי קצת בסוף הפרשה, בעניין של איך שהוא פרש את החלומות של שר המשקים ושר האופים.

אבל לפני זה קודם: מה קורה כשיש מחלוקת ושנאת חנם, תראו מה קורה – אפילו צדיקי עליון כמו השבטים לא הבינו מי זה יוסף בכלל. הוא לא נזהר כמו שצריך, הוא לא חשד שהם יעשו לו כדבר הזה. ועד היום אנחנו משלמים על זה, על מכירת יוסף, ככה כתוב. עדיין זה לא תוקן כראוי עד הסוף, למרות שעשרת הרוגי מלכות הם על זה. ובכל זאת זה עדיין שם.

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת וישב תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח. אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

ואתם יודעים את הדרך שלנו, שאני עובר על הפרשה ומסתכל על מה שמושך את תשומת לבי, כמו שאומר האר"י הקדוש: "אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ" – שם התיקון שלו.

כנראה משנה לשנה התיקונים הולכים ומשתנים. מה שמעניין אותי לאו דוקא חייב לעניין אתכם, אבל זה מה שעושים פה.

טוב, עניין אותי מאד הענין שבגריא"ל המלאך הוא הרבי שלו, של יוסף הצדיק, והוא פוגש אותו בשכם. הוא רומז לו שהאחים הם לא באחווה ואחדות אתו, אבל את זה גם הוא ידע. הוא לא מציל אותו. הוא לא אומר לו 'אל תלך לשם'. ובכלל, איך הוא מתגלה אליו – בפשט הוא פוגש איש. זאת אומרת, לפעמים מלאך יכול להתלבש בגוף של בן אדם, גוף גשמי, היו מקרים, כן, כמו המלאכים אצל אברהם אבינו. ולפעמים לא, לפעמים המלאך הזה מדבר בתוך נפשו של הצדיק ואומר לו כך וכך. לפעמים הצדיק צריך לשאול, לפעמים הצדיק לא צריך לשאול וזה בא מהשמים. זאת אומרת, או שזה בא מהתעוררות מלמטה, או שזה בא מהתעוררות מלמעלה, או שיש התעוררות מלמטה ולא עונים לו, או שאחר כך עונים לו, עונים לו משהו אחר ולא מה שהוא שאל. נסתרות דרכי ה'. מורכבות דרכי ה'.

פה אבל, באופן ברור, מביא רש"י שזה הרבי שלו. הרבי שלו יודע שהוא הולך להסתבך והולכים שם או להרוג אותו או למכור אותו או להתנכל אליו – והוא לא מונע ממנו ללכת. זו שאלה מעניינת ועקרונית. מה יש לבן אדם יותר מהרבי שלו, רבי של חסיד זה קודש קדשים. ועוד רבי כזה שהוא מלאך? מלאך ממש, מלאך גדול. זה לא מלאך קטן.

מי קובע בכלל מי הרבי של בן אדם? האדם קובע? לא. את זה משמים קובעים לפי השורש של הנשמה, לפי התפקיד של הנשמה, לפי הגלגול של הנשמה, לפי השלב בתיקון שלו.

זה בכלל נושא, הנושא של פיקוח נפש. אני לא יודע, בגלל שאני עבדתי בחינוך המיוחד, בפסיכיאטריה, מגיל צעיר, יש לי רגישות גבוהה מאד לפיקוח נפש. יש לי ממש מערכת פנימית. כשאני רואה פיקוח נפש – אני מתגייס, זה מערד חירומי אחר לגמרי, מה שאנשים רגילים לא, אני רואה שלא. יש בן אדם שהוא ככה, ונותנים לו ללכת, והאדם בסכנה ולא עושים כלום בשביל להציל אותו, כל אחד בעניינים שלו. אז כדאי שיהיה לכל אחד מנגנון חירום, שכשהוא רואה דברים של פיקוח נפש – מיד לחשוב מה לעשות, איך להעזר, עם מי להתייעץ, מה צריך לעשות. לא להתעלם. אפשר להציל הרבה אנשים שככה, ה' ישמור, מי יודע מה היה קורה להם, כי אף אחד לא היה שם בשביל לעזור להם בשביל לעצור אותם, בשביל להציל אותם.

זו תורה חשובה מאד, מאד! מי שמכיר אותי מקרוב במשך השנים יודע את זה, שכשיש את הסיכוי הכי קטן של פיקוח נפש, אני מתגייס ומנסה לעזור בכל הכח, ככה זה.

אז פה ראובן ראה את הסכנה, הבין ענין, ובכל זאת הלך. סדר היום, מה שנקרא. זה מה שרציתי להסביר: בן אדם יש לו סדר יום, הוא צריך ללכת לעבודה, הוא צריך ללכת ללימודים, הוא צריך ללכת למנין. יש לו כל מיני משימות של סדר יום. זה חשוב מאד, כי העולם עומד על סדר יום, ברור. פתאום יש איזה מקרה חירום – הוא מתעלם והולך לסדר היום שלו, כי הוא קבע עם המנהל, כי לא משנה מה – ובניתים יוסף שמה בתוך הבור, שאין בו מים אבל נחשים ועקרבים יש בו. אז סליחה, אז איך בדיוק תציל אותו אם אתה הולך לאבא? עד שתחזור מה עם הנחשים והעקרבים? ואחר כך יהודה: יהודה כנראה התעורר אצלו משהו, שבכל זאת זה לא תרצח, זה לא דבר פשוט, ועוד את האח, ועוד אח צדיק יסוד עולם. לפי הקבלה בכלל מובא שהנשמה של יוסף היא משורש זעיר אנפין, משורש הזכר, וא"ו של שם הוי"ה, והנשמה של שאר השבטים היא מה"א של שם הוי"ה, מהנוק'. אז בהחלט היה בו משהו מיוחד. לא סתם "תגלות יעקב יוסף", והוא אהב אותו יותר. הוא היסוד, והוא היה צריך אותו כדי לעשות את היחודים, ועשרים ושתיים שנה פרשה ממנו שכונה כי יוסף לא היה. הוא ניסה להסתדר עם בנימין שזה עטרת היסוד, אבל זה לא אותו דבר. מבינים?

אז התעורר יהודה. בכלל, בני השפחות למה לא הגנו עליו? הוא תמיד הגן עליהם. זו לא דרך העולם שאם מישוהו מגן עליך ודואג לך שאתה דואג לו בחזרה? מה קרה פה? תראו כמה חדירות של הסטרא אחרא בתוך המנגנון שהיה אמור להגן על עם ישראל, ולא הגן. וכשכבר התעוררו קצת אז הוא לא עשה את העבודה כמו שצריך, ראובן, וגם יהודה לא. אמנם הוא אמר למכור אותו, 'בואו נמכור אותו', איזה יופי, מכרו אותו... ומה הוא ידע מה יקרה, מה יקרה. אולי יהרגו אותו, אולי מי יודע מה. מה הפתרון הזה למכור אותו? כמובן, זה יותר טוב מאשר לרצוח אותו.

אחר כך השבטים אמרו לו 'אתה המלך. אם היית אומר לנו להחזיר אותו לאבא, היינו מחזירים אותו'. תשימו לב גם לזה. יש את המנהיגים, במקרה זה אפשר להגיד – ראובן שהוא הבכור, ויהודה. והם עושים שניהם טעות, וההולכים

מאד צריך להזהר בכבוד הצדיקים, ובצדיק יסוד עולם במיוחד. לא למכור את יוסף. בקלות בן אדם מוכר את יוסף, בשביל כלום – בשביל הגאווה שלו, בשביל הקנאה שלו, בשביל השנאה שלו, כי משהו לא מוצא חן בעיניו, כי הוא לא מבין משהו, כי הוא נפגע, כי לא משנה מה. גם האחים נפגעו שהוא הוציא דבתם. גם הוא לא נזהר. כולם עושים טעויות. רק הקדוש ברוך הוא לא עושה טעויות. אפילו משה רבינו עשה טעות, הכה את הסלע. אבל צריך סבלנות וסובלנות, לא כל כך מהר מוכרים את האח ודנים אותו ברותחין.

כמובן, כל זה סודי סודות וכן הלאה, והיינו צריכים לרדת למצרים להעלות את הניצוצות שפגם אדם הראשון, הניצוצות של פגם הברית. ולכן הוא נשלח ראשון, והוא היה צריך לעבור גם את הנסיונות שמה, בבית פוטיפרע. אין טעויות בהשגחה. אבל בני אדם עושים טעויות, וההשגחה מתקנת את המצב לפי הטעויות של בני האדם.

יש בחירה חפשית ואחריות אישית, תמיד, חוץ מאשר במקרה של פרעה. אי אפשר להתחמק מזה. אנשים רוצים להתחמק, אין להתחמק מזה. אדם אומר שהוא מכור לאיזה משהו, מה הוא יעשה, הוא מכור? נכון, היתה לך בחירה לא להיות מכור, יש לך בחירה להגמל, יש לך בחירה להלחם או לא להלחם. זה קשה – כן. זה קשה מאד, בטח. בחירות קשות יש תמיד, וקשות מאד ונוראות, בטח שכן. אבל יש בחירה חפשית. זה מה יש, ככה ה' ברא את זה. בשביל זה יש שכר ועונש. אם לא היתה בחירה חפשית לא היה שכר ועונש. אז היה לו את העולם של המלאכים, מה הוא צריך את העולם הזה פה? מבינים?

אז זה דבר אחד שצריך תמיד לעשות עליו תשובה, על מכירת יוסף, כל רגע ורגע.

ויוסף ויהודה – יסוד ומלכות. היסוד והמלכות צריכים להיות מאוחדים, קודשא בריך הוא ושכינתיה. יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה זה על ידי היסודות, היסוד עם המלכות. אם יש פירוד, זה אסון. והנה, פה יש פירוד. הסטרא אחרא הצליחה, הצליחה פה, עברה את כל, אם היתה הגנה כל שהיא – היא עברה כל ההגנות.

אתם יודעים שאנחנו מסתכלים תמיד מבחינת מלחמת היצר הפרטי והכללי על מפת הקרב. אלה המושגים בדרכנו הרוחנית. מה לעשות, אנחנו תינוקות שנשבו, וזה מה שאנחנו עושים כל החיים – נלחמים, בסיעתא דשמיא כמובן.

אז פה הסטרא אחרא הצליחה חבל על הזמן: קודם כל, זה התחיל בכתנת הפסים, אחר כך החלומות שהוא הלך וסיפר להם, שזה רק הלך וחימם אותם והוא לא שם לב, ואחר כך כשאבא שלו שולח אותו לבד לראות את שלום האחים שלו, ומה עם הסכנה? כבר היתה סכנה. ואחר כך הרבי שלו פוגש אותו וגם הוא לא יכול להציל אותו. ואז האחים כבר רוצים להרוג אותו, וראובן אומר 'לא. בואו נשים אותו בבור'. זאת אומרת, היתה פה התעוררות קצת מצד הקדושה להציל את יוסף – אבל אופס, הוא היה צריך להיות אצל אבא שלו, לשרת אותו, ראובן, אז הוא הלך. אז מה יותר חשוב ללכת לשמש את יעקב אבינו לפי הסדר, או להציל את יוסף? שאלה, נכון?

אחריהם הולכים אחרי הטעות. אחר כך הם באים אליהם בטענות: 'היית אומר לנו להחזיר, היינו מחזירים'.

כמובן, כשבן אדם עושה עוול אז הוא הראשון שנפגע. אל תחשבו שאפשר לעשות עוולות ולא יקרה כלום, שבן אדם יעשה דברים רעים והוא בסדר. גם אם הוא טעה לשם שמים, זו גם בעיה אם הוא פגע במישהו. תמיד לכן צריך לבקש סליחה, 'אם פגעת בך, לא התכוונתי, אבל אם פגעת בך אני מבקש סליחה'.

אז פה יהודה ירד. היסוד, קדוש, בגלות, עשוק ב"עֲרֹת הָאֶרֶץ", מצרים, במקום שישפיע קדושה לעם ישראל הוא עשוק שמה ואחר כך עשוק אצל פרעה – והמלכות שזה יהודה ירד, לאיפה הוא הלך, מה שקרה אתו, כל הסיפור. נפגע היסוד, אז גם הוא היה לו את הסיפור עם תמר.

מבינים? הכל על פי חשבון. כמו שמעוררים למטה, ככה קורה. כמו שאדם מודד, ככה מודדים לו.

ועכשיו רציתי, סיפורתי קצת בטיש בשבת על האופי המיוחד של יוסף הצדיק, שבפרשה הקודמת הוא ביוזמתו קם וכיסה את אמו. הוא נעמד לפני אמו כשעשו הרשע בא, כדי שהוא לא יסתכל על אמא שלו שהיתה אשה יפת תואר.

שמירת הברית. בשביל זה הוא זכה לברכת "בְּן פֶּתַח יוֹסֵף בֶּן פֶּתַח יְעֲלִי עֵינָי", שלא שולטת בו עין הרע.

זו יוזמה שלו. לא שמענו שהוא ביקש רשות. לא שמענו שיעקב אמר לו משהו. לכן הוא זכה, כי זו היתה יוזמה שלו. הוא מסר את הנפש, היתה לו מסירות. היסוד זה דבר אקטיבי, שעושה דברים, לא פסיבי, שלא עושה ומחכה לראות מה שיקרה, 'הכל טוב' – לא. הוא עושה. הוא משפיע. היסוד משפיע. המלכות מקבלת. הנוק' מקבלת, זעיר אנפין משפיע.

הוא גם הלך והשפיע לא טוב כשהוא סיפר את החלומות. כשבן אדם יש לו גילויים משמים הוא צריך רשות משמים לספר את הגילויים. אם הוא מספר בלי רשות משמים, הוא יכול להסתכן, על כל דבר ודבר, ואם אלה סתרי תורה, בכלל אסור. רזי דרזין אסור. ממש צריך אישור מיוחד. לכל דבר צריך אישור מיוחד.

והוא הלך וסיפר, וסיפר את זה לאחים שלו. אבל אלה חלומות כמו שאומרים בלשון שלנו היום, מתגרים כביכול, כן, הוא הולך למשול עליהם, למלוך עליהם.

היה פה ענין שהם חשדו בו שהוא קליפה. כמו שבאברהם היתה קליפה וביצחק היתה קליפה, חשבו שגם אצלו, שהוא היה הקליפה של יעקב אבינו. הוא לא היה קליפה. צריך להזהר מאד מזה. אני שומע אנשים אומרים 'כן, זה קליפה'. תזהרו מזה. אתם לא יודעים מי זה מי, מה זה מה, כלום. אף אחד לא יודע. צריך להתיחס בכבוד לכל הבריות. זה יוסף. זה יוסף. הוא היה עם עוצמה, גם עם חשיבות עצמית. לפעמים זה טוב, אם זה לשם שמים. זה שהוא הביא לו כתנת פסים – בסדר, הוא לא היה חייב להגיד שכן. הוא היה יכול להגיד 'אבא, אני לא רוצה, זה יבליט אותי ליד האחים. הם יקנאו'. לא נראה שהוא אמר, לא ידוע.

אז בהמשך מה הנקודה שעניינה אותי כשהתבוננתי בפרשה? העניין של איך שהוא פתר להם את החלומות, מה היה מצבו הרוחני ואיך הוא פתר את החלומות. איך אפשר לפתור חלומות? אז קודם כל, תלוי מי הפותר, כן? כמובן.

אבל אפשר לפתור חלום לפי השכל, באים מספרים לך חלום, אתה נותן איזה פתרון על פי השכל שלך, על פי הפקחות שלך, על פי מה שאתה מאחל לאדם הזה – כי הפתרון הולך אחר הפה. החלום הולך אחר הפתרון, אחר הפה.

מהר מאד הוא סגר ענין, ולשר המשקים הוא אמר שהוא חוזר לתפקידו, ומיד אחר כך לשר האופים הוא אמר שהוא יתעלה. אז מאיפה בא הפתרון הזה? הוא קיבל את זה ברוח הקודש? מלאך לחש לו 'זה הפתרון'? לפי השכל שלו הוא פעל? לפי האינטרס שלו הוא עשה? לפי מה הוא עשה? זה בכל זאת יוסף הצדיק, אין לנו השגה בו. אבל אנחנו מנסים להבין, "תורה היא וללמוד אני צריך", להבין מה שאנחנו יכולים להבין.

אז נראה ככה: אומרים חכמים שהוא ראה את העופות שאוכלים את המאכלים האלה, המאפים האלה, מעל הראש של שר האופים, כסימן שהוא מת כי אם לא העופות היו בורחים, היו מפחדים. הם ראו שהוא מת אז הם באו ואכלו. בטח שמעתם על זה, כן. נחמד, אז יש בזה פקחות.

מצד שני, איך שהוא פותר את החלום לשר המשקים הוא כבר מבקש ממנו שיזכור אותו. חכמים אומרים: מצד ההשתדלות היה צריך לבקש, צריך לעשות השתדלות גדולה בטבע, מצד הפנימיות הוא לא היה צריך להאמין בו שבזכות ההשתדלות הזו באמת הוא יוציא אותו מבית סוהר. ולכן הוא נענש ונשאר שמה עוד שנתים בגלל זה. תראו איזה עונש לא פשוט, אה? ה' מקפיד עם הצדיקים מאד.

אז מצד אחד הוא פותר חלומות ככה, פחד ה'. מצד שני, הוא נתלה בבשר ודם, שזו דרגה נמוכה שהוא נענש עליה – איך זה הולך ביחד? זה יכול ללכת ביחד, כן. אצל בן אדם הכל יכול ללכת ביחד, לצערנו, כל מיני דרגות. וגם אצל הצדיקים, יכולות להיות כל מיני מדרגות שונות שמאירות בצדיק, מלאך אחד אומר ככה ומלאך אחר אומר משהו אחר. הכל יכול להיות. יכול להיות ערבוב. עובדה, היה פה ערבוב.

מצד הפקחות גם היו יכולים להגיד היום: כן, בטח, הוא יגיד לאחד שהוא ינצל והשני ילך. אז זה שינצל אחר כך יזכר ויגיד 'כן, הנה הוא צדק בחלום'. זה כביכול מצד הפקחות. אם הוא יגיד לשניהם שהם ינצלו, אולי שניהם ינצלו, אולי, אולי לא.

האם היה לו חותם מהשמים לפתור חלומות, שכל מה שהוא פותר יתקיים כמו שהוא אמר? זאת אומרת, צדיק שגוזר ומבטל גזרות הוא צריך חותם מלמעלה, הוא צריך ממש שהבית דין יתן לו את הכח באופן מפורש. הוא לא יכול לקחת את זה לבד. אף אחד לא לוקח שום דבר לבד.

אז פה מה? מבינים את הפלפולים שיש לנו בנושא הזה? בנוהג שבעולם היום באים לקבלת קהל, מישהו בא ומספר חלום – עוד לפני שהוא מתחיל לספר כל רב יגיד 'חלום טוב חלום שלום'. מישהו יפתור לו אותו לרעה!! אפשר לפתור לבן אדם לרעה חלום!!

וגם היתה לו פה עזות. הרי ליוסף יש עזות דקדושה. ראינו, הוא לא פחד מעשו, הוא לא פחד מהאחים שלו. והוא גם לא פחד משר האופים כשהוא אומר לו 'תוך שלשה ימים

חומר למחשבה: האם כל מה שאתה רואה, לכל סוגיה שאתה רואה, לכל ענין שאתה רואה – אתה צריך להכנס? או שאולי כדאי לא, אולי לא, אולי אתה תסתבך, אולי תסבך, אולי לך תדע מה יגיב האדם השני. מבינים?

יש הרבה ענינים בהנהגה של האדם שהוא צריך לחשוב עליהם טוב טוב מראש, וגם באותו רגע שזה קורה צריך להתבונן על כל הזוויות ועל כל ההשלכות. זו 'עבודת הבריורים', כך אנחנו קוראים לזה ב'דרך עץ החיים', לפני שעושים החלטה.

פה נראה שזה היה מהיר מאד. וגם אחרי זה בזכות שהוא פתר את זה טוב... תראו מה זה: בזכות החלומות שהוא סיפר לאחים הוא ירד למצרים, הכניסו אותו לכלא. ובזכות הפתרונות שהוא הביא לשרים שמה העלו אותו לגדולה, כי הביאו אותו לפתור לפרעה. וגם שמה הוא פתר יפה מאד.

גם הענין של הימים והשנים, שלשת השריגים זה שלשה ימים – מאיפה החכמה הזו היתה לו? אינני יודע. אבל הוא עשה את זה, יפה מאד. אולי הוא קיבל מיעקב, הוא קיבל את כל החכמה מיעקב. וגם בענין של פתאום שבע פרות בפרשה הבאה, שם זה שבע שנים, לא שבעה ימים. מבינים? אז יש פה הרבה חומר לחשוב עליו למי שמתעניין בנושאים האלה.

ה' יעזור שנחכים לעבוד את ה' באמת, ונחדד את הבחירה. כל הענין הוא לחדד את הבחירה שתהיה נכונה למען שמו באהבה, ולמען עמו ישראל!
לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך – וגם בהתעמקות. חשוב להתעמק, להתעמק בדברי תורה, לאט, בסבלנות, איפה שהלב נמשך לשם, לחפור ולחפור, זה טוב. זה עושה נחת רוח בשמים, וזה מתקן את כל העולמות. ויש בזה דברים חשובים מאד. לא להיות שטחיים, להיות מתעמקים. גם אם בסוף לא נבין, לפחות עשינו נחת רוח, השתדלנו, התיגענו בסוגיה בתורה.

שיהיה כל טוב.

באמת שכחתי להגיד כמה מלים, כשתקבלו את השיעור זה כבר יהיה כמעט חנוכה. אז חנוכה זה זמן חשוב מאד להוסיף אור. זה ידוע בקבלה, בחסידות, שכל יום צריך להוסיף עוד הארה, עוד הארה ועוד הארה – עד שכל הנפש שלכם תאיר את כל הכחות של הנפש, תאיר לכבודו יתברך. וכל עם ישראל וכל העולם כולו וכל העולמות כולם, כולם יאירו מקדושה, מתיקון, ש"ישמח ה' במעשיו!"

לחיים! לחיים! לחיים!

שיהיה גם חנוכה שמח, וגם שבת שלום, וכל טוב סלה!

ונא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל

זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום!

הוא מוריד לך את הראש. תחשבו על זה: בתוך בית הסוהר, הוא שר בכל זאת, והוא עבד שנמכר כי העלילו עליו עלילה שפלה. אז למי יש יותר כח? מי ידו על העליונה? מי מצרי? – והוא, הוא כלום. ובכל זאת פתר לו כך, מהר, אחד אחרי השני. נכון שהוא אמר "לאלקים פְּתַרְנִים", הוא לא ייחס את זה לעצמו. מעניין.

צריך להזהר מחלומות. "חֲלֹמוֹת הַשָּׁנָא יְדַבְּרוּ". "דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין". פה הורידו באמת, הורידו לו את הראש... ה' ירחם. אז ענין של חלומות זה דבר לא פשוט להתעסק אתו.

באמת כדאי להגיד "חלום טוב חלום שלום". אתם יודעים שיש גם הטבת חלום, יש גם תענית חלום. זה לא דבר של מה בכך. אז למי אתם מספרים את החלום, צריך להזהר, שאם תספרו את החלום למי שלא ראוי או למי ששונא אותך, הוא יכול לפתור לך את זה לרעה. האם זה יתקיים, זו שאלה.

האם כל מי שפותר את החלום היום בדור הזה של הסתר פנים זה מתקיים? לא. לפי החוש אנחנו רואים שלא יכולים לפתור חלום טוב, ואחר כך התוצאה היא בכלל או שאין שום קשר בין המציאות לחלום ולא קורה כלום, או שזה נשכח. ולך תמצא עכשיו בדיוק חלום שפתרו אותו והתקיים בדיוק, זה באמת יהיה משהו נדיר בדור. אז יש דברים בדור הזה המסכן שלנו, שכל כך אנחנו בהסתר וכל כך למטה, שלא חייב להיות שזה יפעל, למרות שזה כתוב מבינים?

אז פה קפץ לי ככה מהר העזות הזו שהיתה לו, הבטחון הזה לפתור לשר הזה את החלום לרעה, ומיד 'לסגור עסקה' כמו שאומרים היום, עוד לפני כן עם שר המשקים שיזכיר אותו ושיסדר לו, אז הוא נענש. על זה הוא נענש. לא על הפתרון שהוא פתר לשר האופים.

ויכול להיות שבהחלט גילו לו ברוח הקודש את הפתרון, והוא רק אמר. אבל גם כשמגלים לך ברוח הקודש משהו – מה עם מפת הקרב? מה עם לא להכנס לסכנה? מה עם כל מיני שיקולים בטבע, כמו שהיה אצל שמואל הנביא, שכשה' יתברך אמר לו ללכת לבית לחם כדי למשוח את בן ישי למלך ושמואל חשש משאול, הוא אמר את זה לה', שהוא יהרוג אותו, אז הוא אמר לו 'טוב, תעשה תחבולה. תגיד שבאת להקריב קרבן משפחה. תסתיר את זה'. הוא לא אמר לו: 'אני שולח אותך, ואתה שואל אותי שאלות כאלה?!' לא. זאת אומרת שצריך גם בטבע להזהר ולבדוק ולעשות את ההשתדלות ולבדוק את מפת הקרב, גם אם הוא ידע מה הפתרון.

ובכלל איך זה התחיל – כשהוא ראה אותם שפניהם רעים. זאת אומרת הוא היה רגיש, הוא קלט שמשחו פה לא טוב. אז הוא נכנס לשאול אותם, והם אמרו לו, ואז הוא אמר "לאלקים פְּתַרְנִים". האם ברגע שהוא ראה אותם הוא כבר ידע את הכל? אין לי מושג. אבל זה גם כן בשבילנו

	= = = = =	
	'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א	
	והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך	
	לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.	
	הפץ אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"	
	= = = = =	

מתוך נפשי – עצות מצילות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"א כסלו תשפ"ו

א. אם אתה רוצה לתקן – אתה תזכה לתקן. אם אתה רוצה להיות צדיק, אתה תזכה להיות צדיק! בס"ד. עליך מוטל רק להתמיד ולהתמיד ולהקשיב – ואתה תצליח. לא חשוב כמה ארוכה הדרך וכמה קשה המלחמה, אם תרצה ואם תתמיד – ה' ית' יעזור לך לסיים את המלאכה.

ב. אם יש באדם מדת אמת חזקה, אך גם פגמים רבים ועצומים, ר"ל – אם ידבק במדת האמת, סופו שיתקן את הכל, בס"ד.

ג. יש טיפול נפשי, ויש תיקון רוחני. יש ביניהם דמיון, אך הם לחלוטין אינם אותו הדבר. לפעמים הם משלימים זה את זה. לפעמים הם סותרים זה את זה. בדע"ה אנו עובדים את ה' ית' עם כל הקשיים. הכל חומר גלם לעבודתו ית'!

ד. התרגל לברר היטב את כל אשר אתה שומע וחשוב כיצד לצרף את הנשמע למפת הקרב שלך.

ה. לפעמים מרוב דעות אתה מתבלבל. לכן למד להוציא "יקר מזולל". את הפרי אכל, קליפתו זרוק.

ו. על פי הקושי של המלחמה, תוכל להבין את חשיבותה.

ז. אם האדם מזייף בעבודת ה' שלו, לכל הפחות שלא ירמה את עצמו!

ח. האדם נולד עם מטען עצום מגלגולים רבים. על כן הוא אינו מבין כלל מי הוא ומדוע קורה לו מה שקורה לו. לכן עליו להתבטל כליל לפני בורא עולם, ולסמוך עליו שהוא יוביל אותנו לתיקון השלם!

ט. כאשר מתעורר באדם הרצון לפעול – עליו לבחון מי מעורר אותו: יצר הטוב, או יצר הרע? או שניהם? ואם שניהם, עליו לבדוק מה כל אחד מהם רוצה ומדוע, לרשום זאת לפניו ולהתבונן לעומק – עד לזיכוכ ההשגה.

י. האדם חושב לעתים שמפני שהוא משתדל להשתפר ומתפלל, ה' ית' חייב לעזור לו או להאיר לו פנים. אך זו גישה שטחית מאד. ישנן סיבות רבות לכך שהדברים אינם מתרחשים כפי ציפיות האדם. לכן: אל תוותר על רצונך לדבוק בה' ית', אך דע שאינך יודע כיצד באמת הדברים עובדים, ואל תתמרמר ואל תתלונן. בקש תמיד כעני בפתח.

יא. אם תחשוב כל העת על ה' ית' וכיצד לעשות לו נחת רוח – מצבך ילך וישתפר מאד, בס"ד.

יב. קשה לעבוד את ה' ית' בהסתר פנים. קשה לעבדו ית' בגילוי פנים. באנו לכאן להיות החיילים שלו. נא לא להתפנק.

יג. לעתים כל מה שאדם רוצה זה ד' אמות של שקט.

יד. האנשים במצב קשה. הזהר שלא לדחוף אותם אל תוך הבור! התחשב בהם.

טו. אין שלום בית בלי תיקון עצמי של מדות ושל דעות!

טז. האם אתה בודק מה עם הילדים שלך? אתה בטוח בזה? הקשר ביניכם הוא אמתי – חם ויום-יומי?

יז. אדם הזקוק לטיפול נפשי ואינו משתף פעולה – דומה לכספת סגורה שאין יודעים כיצד לפתחה. לשם כך צריך מומחה שיודע לזהות את הרעשים, ושלאט ובשלבים יפתח את הכספת. יח. למד את עצמך ואת משפחתך ואת זולתך לבקש סליחה ולסלוח. יט. פחות הצטדקות – יותר פיוס והתפייסות. כ. אל תצבור כעסים ואז תתפוצץ. דבר עם האדם הקשור לנושא, וישר עמו את ההדורים כאשר המחלוקת אך בתחילתה. כא. שמע בכל ערב 'ערב דא"ז', ובס"ד תצמח לך תועלת עצומה! כב. כדי להצליח לתקן אנשים – חייבים לאהוב אותם, לא לדון אותם ולקיים "עמו אנכי בצרה". כג. לעתים השמים כחולים, הים כחול – והלב שחור, ר"ל. זוהי ניגודיות מסוכנת. טפל בכך, צמצם את הפערים. אם שחור לך כל כך – חפש מה הטעות שעשית.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להתחזק בדע"ה!

נא להפיץ את מעינות דע"ה ואת 'ערב דא"ז' לזיכוי הרבים למען שמו באהבה, בכל מקום ובכל זמן!

נא להאיר כמו נרות חנוכה!

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום, וכט"ס.

הכנה לחנוכה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

א. אנחנו צריכים להאיר בבריאה ולא להפך ח"ו!

ב. להאיר, זו מלאכה קשה ויוצאת דופן! כי הטבע האנושי הוא לאו דוקא להאיר... להאיר פירושו: להתמודד עם החושך ועם החשוכים, לא להיחלש מהם אלא להפך, להצליח להאיר להם! אך אוי: כל הרוצה להאיר ינסו אותו משמים באינספור נסיונות וידקדקו עמו כפי שמדקדקים עם חסידים! אך כל החיים שוים דקה אחת של התגברות ומתן אור לזולת – לשם שמים, אך ורק כדי לשמח את הבורא ית'!

ג. מי שבחושך לא תמיד רוצה אור! לפעמים הוא רוצה שגם המאיר יחשך!

ד. מה פירוש 'להאיר'? להאיר פירושו לתת דוגמא אישית של אור ואהבה בכזה כח ובכזו עצמה והתמדה, שאפילו גדול החשוכים יכנע מפני האור המופץ ממך! ה. להאיר, פירושו להאיר! לא לכפות בכח הארה! רק החן שלך וטוב לבך יאיר – והרוצה לקבל יקבל, והרוצה לדחות ידחה! ואתה אל תעלב!

ו. "בימים ההם בזמן הזה!" כמו אז גם עכשיו – "מעטים מול רבים".

ז. למד מה' ית' – הוא המאיר יותר מכל – אך "כל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענותנותו". פירושו: הָאֵר – אך אל תתגאה!

ט. שמור על האור שבך! כי אם האור יסתלק חלילה ממך, כיצד תאיר!?